

[Collet]

at medvirke ved udvalgsbehandlingen i positiv ånd, således at vi kunne få skabt et bredt fundament for denne for erhvervslivet væsentlige lovgivning.

Hvad viste udvalgsbehandlingen os så? Den viste os, at denne lovgivning havde været helt perfekt en række år tilbage, da der ikke fandtes det mindste, der mindede om energimærkningsordninger. Det har vi i dag, og ikke nok med det: i 1982 har vi ikke mindre end 3 forskellige statsinstanser, der kontrollerer, nemlig Demko, Teknologisk Institut og statens husholdningsråd. Hertil kommer, at Dansk Varefakta Nævn siden 1958 har udført et særdeles seriøst arbejde med henblik på at give danske borgere en god og oplysende energimærkning. Og det er dokumenteret, at Dansk Varefakta Nævn, der jo betales af virksomhederne, på glimrende vis har skabt store besparelser i energiforbruget på energitunge produkter. 70 pct. af samtlige solgte store elektriske husholdningsapparater i Danmark er DVN-mærkede. Kort sagt: Danmark er i øjeblikket selvforsynet på dette område.

EF taler om, at man *kan* indføre ny energimærkningslovgivning. Ministeren siger, at man *skal*. Men Danmark fattes penge. Derfor finder vi det rigtigst at udskyde projektet i 2 år og at lade lovforslaget vedtage med den ændring, at ministeren fremover kun skal beskæftige sig med mærkning dér, hvor der ikke allerede er skabt energimærkning. Så vil der være fornuft i tingene.

Vi går ud fra, at CD besinder sig og støtter de øvrige borgerlige partiers ændringsforslag. Gør CD ikke det, vil CD sammen med socialistisk folkeparti være hovedansvarlig for, at dansk erhvervsliv og danske borgere bliver påført en bureaukratisk lovgivning, hvis reelle behov der kan rejses stor tvivl om. At der som sagt er tale om yderligere offentlige udgifter i millionklassen, går vi ud fra at CD er bekendt med.

Vi agter altså at stemme for lovforslaget med de nævnte ændringsforslag. Vedtages ændringsforslagene ikke, stemmer det konservative folkeparti imod lovforslaget.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg skal bare sige, at mit parti vil anbefale, at man stemmer for de af mindretallet stillede ændringsforslag. Så kunne vi i hvert fald

opnå, at loven blev udsat et par år, og dermed kunne folk konstatere, at denne lov var komplet overflødig. Jeg synes, det hører udmærket med i billedet, at her er der nogle, der vil have lavet noget blot for at lave noget. Også under udvalgsarbejdet har det vist sig, at lovforslaget i alle måder er fuldstændig overflødig, bortset fra at der kan skabes en smule beskæftigelse for dem, der skal kontrollere, plus en ekstra udgift, således at forbrugerne skal betale mere for kontrol af den slags.

Jeg beklager for så vidt, at vi ikke har kunnet få overbevist CD om det rigtige i – i hvert fald det moderate i – at udsætte lovforslaget. Derfor synes jeg, at vi skulle tage en udvalgsbehandling til, således at centrumdemokraterne også kunne indse det kloge i at udsætte dette lovforslag, således som mindretallet har foreslået.

Løvig Simonsen (S):

Jeg skal hilse med tilfredshed, at der er flertal for det foreliggende lovforslag, men udtrykke min beklagelse over, at flere af de partier, der ved første behandling udtrykte sig positivt om det foreliggende lovforslag, nu ikke ønsker at medvirke til dets gennemførelse.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, og i betænkningsbidraget gør man opmærksom på, at man mener, at en god energimærkning af produkter vil være meget nyttig for forbrugerne. Så må vi nok spørge, hvorfor man ikke vil være med til at gennemføre et lovforslag, der sikrer en sådan mærkning.

Af de to ændringsforslag, der er stillet, gør det ene opmærksom på, at man skal have undtaget de apparater, for hvilke der gælder en ordning, som er tilfredsstillende. Ja men hvem afgør, om en sådan ordning er tilfredsstillende? Hvem skal tage sig af dette? Dette ændringsforslag er ikke til at administrere. Med det andet ønsker man at udsætte lovens ikrafttræden 2 år, således at den først træder i kraft i 1984, ud fra den opfattelse, at så er der mulighed for, at frivilligheden kan få fuld effekt. Man kunne jo også forestille sig, at de importører og fabrikanter, der er, ville sige: nå men så behøver vi ikke gøre mere ved det før om 2 år, for da får vi kravene i loven alligevel.